

KIM IL SUNG

O třech zásadách národního znovusjednocení

Rozhovory s jihokorejskými delegáty na politických rozhovorech na vysoké úrovni
mezi Severní a Jižní Koreou
3. května a 3. listopadu 1972

(Úryvek)

1. O třech principech národního znovusjednocení

Jsem rád, že vás dnes poznávám.

Jsem velmi potěšen a také hluboce dojat, že jsme se my, krajané, setkali po dlouhém odloučení kvůli rozdělení národa.

Říkáte, že jste navzdory všemu přišel diskutovat o otázce národního sjednocení. Váš čin je velmi odvážný a odvážný. Je velmi potěšující, že se jihokorejské úřady rozhodly zúčastnit se severojižních politických rozhovorů a vyslaly vás, abyste je zastupoval. Tento krok vřele vítáme.

Ve svém projevu ze 6. srpna loňského roku jsem dal jasně najevo, že jsme připraveni kdykoli navázat kontakt se všemi politickými stranami včetně Demokratické republikánské strany, společenskými organizacemi a jednotlivci z Jižní Koreje. Několik dní po mém projevu jihokorejská strana odpověděla a souhlasila s uspořádáním

severojižních rozhovorů Červeného kříže.

Tak začaly předběžné rozhovory mezi organizacemi Červeného kříže ze severu a jihu, které vedly k politické diskusi na vysoké úrovni mezi severem a jihem.

Nyní se otevřely dveře pro kontakty a dialogy mezi severem a jihem, které si byly po dlouhou dobu navzájem odcizeny a zástupcům na vysoké úrovni bylo umožněno setkávat se a vyměňovat si názory s otevřenou myslí. Je to obrovský krok k vyřešení otázky znovusjednocení.

V současnosti si celý národ přeje znovusjednocení země. Dnes není pro korejský lid nic naléhavějšího než národní znovusjednocení. Pokud se nám nepodaří sjednotit zemi co nejdříve a umožníme, aby národní rozdělení pokračovalo, náš národ se může stát hříčkou velmocí a bude navždy rozdělen na dvě části.

Nejdůležitějším faktorem, který charakterizuje národ, je společenství jazyka a kultury. Dokonce ani lidé stejného původu nemohou být považováni za příslušníky stejného národa, pokud používají různé mluvené a psané jazyky a jejich kultury a zvyky se liší. Nyní, protože naše země je dlouhodobě rozdělená, se již na severu a jihu mění jazyk, ale i kultura a způsob života. Čím delší bude rozdělení národa, tím větší bude rozdíl v jazyce a způsobu života.

Po osvobození někteří lidé v severní polovině země trvali na tom, že korejská abeceda by měla být reformována. Ale oponoval jsem. Pokud provedeme reformu abecedy, když země nebude znovu sjednocena, korejský lid bude navždy rozdělen na dvě části. A tak jsem tehdy lingvistům řekl, že pokud má být někdy zavedena abecední reforma, mělo by to být po znovusjednocení země, ale nikdy před znovusjednocením. Pokud by kterákoli strana provedla reformu abecedy, zatímco by země byla rozdělena, sever a jih by začaly používat různá písmena. V takovém případě by se náš národ jednou provždy rozdělil na dva národy.

Nemůžeme tolerovat, že by se korejský národ měl navždy rozdělit na dva. Měli bychom zemi co nejdříve znovu sjednotit a předat sjednocenou zemi potomkům. Pokud ukončíme národnostní rozdělení a dosáhneme znovusjednocení, může se naše země stát mocným státem s 50 miliony obyvatel, brilantní národní kulturou a silnou národní ekonomikou, kterou si nikdo nedovolí vyprovokovat.

Ke znovusjednocení země je nutné správně stanovit základní principy, které mohou poskytnout základ pro řešení otázky znovusjednocení. To je nejdůležitější. Pouze když se sever a jih

dohodnou na základních principech, mohou obě strany společně usilovat o znovusjednocení a úspěšně vyřešit všechny problémy, které se toho týkají.

Domnívám se, že naše otázka znovusjednocení by měla být ve všech ohledech vyřešena nezávisle bez cizího vměšování a pokojně na principu podpory velké národní jednoty.

Za prvé, národního znovusjednocení by mělo být dosaženo nezávisle, bez spoléhání se na vnější síly a bez jejich zasahování.

Řešení otázky znovusjednocení nezávisle na principu sebeurčení lidu je principiálním postojem, který vždy zastávala vláda naší republiky.

Pokud jsme závislí na vnějších silách, nemůžeme tento problém vyřešit. Otázka znovusjednocení Koreje je čistě vnitřní záležitostí naší země. Pokud se snažíme tuto vnitřní záležitost řešit spoléháním se na vnější síly místo toho, abychom ji řešili sami, je to pro náš národ ostudné.

Někteří lidé se nyní snaží vyřešit problém znovusjednocení pomocí záruk poskytovaných velkými mocnostmi. To je velká chyba. Imperialistické mocnosti nechtějí vidět znovusjednocení naší země. Od přírody mají rádi rozdělení a snaží se rozdělit jiné země a národy všemi možnými prostředky, protože je těžké jim vládnout, když jsou sjednoceni. Proto bychom v žádném případě neměli spoléhat na velmoci při řešení otázky znovusjednocení. Pokud budou navázány kontakty a budou vedeny rozhovory v rámci našeho národa, můžeme odstranit nedůvěru a nedorozumění a dosáhnout národní jednoty a znovusjednocení. Proč bychom tedy měli žádat o pomoc velmoci?

Za žádných okolností bychom neměli tolerovat zahraniční vměšování Koreje. Žádná cizí síla nemá právo vměšovat se do korejských záležitostí, a i když existuje cizí vměšování, nelze vyřešit otázku národního sjednocení v souladu s přáním a zájmy našeho národa. Znovusjednocení země by mělo být dosaženo samotným korejským lidem bez jakéhokoli cizího vměšování.

Říkáte, že jihokorejské úřady jsou také proti zahraničnímu vměšování a mají v úmyslu vyřešit otázku národního sjednocení nezávisle bez účasti USA a Japonska a slibujete, že se nikdy nestanete loutkou Spojených států nebo Japonska. Pokud je to pravda, je to skvělé.

Máme-li odmítnout zahraniční intervenci a nezávisle znovu sjednotit zemi, musíme se kategoricky postavit proti flunkeyismu vůči velmocím.

Vždy říkám našim úředníkům, že když se člověk pustí do flunkeyismu, stane se hlupákem; pokud národ upadne do flunkeyismu, země bude zničena; a pokud si nějaká strana osvojí flunkeyismus, udělá nepořádek v revoluci a výstavbě. Pokud chce být člověk nezávislou bytostí, nesmí nikdy přijmout flunkeyismus, což znamená slepé uctívání ostatních.

Vzhledem k tomu, že naše země je geograficky umístěna uprostřed velkých zemí, flunkeyismus sehrál velkou roli v historii našich lidí. Brzdilo to pokrok našeho lidu při budování nové společnosti po osvobození. Proto jsme proti tomu neúnavně bojovali.

Dovolte mi vzít příklad ze dnů po osvobození. Bezprostředně po osvobození bylo mnoho lidí, kteří byli postiženi flunkeyismem, dokonce i mezi těmi, kteří si říkali komunisté. V Soulu v té době jeden člověk, jménem Pak Hon Yong, tvrdil, že z naší země udělá členskou republiku jiné země. To mělo velmi špatný vliv na jihokorejský lid a velmi bránilo vyřešení otázky znovusjednocení. Když slyšeli jeho slova, někteří lidé se obávali, že naše země bude znovu podrobena cizí zemi. Ve svém projevu před lidmi jsem proto řekl, že v zájmu korejského národa vybudujeme demokratickou společnost korejského typu, nikoli sovětského nebo amerického typu.

Když jsme v poválečných letech prosazovali politiku zemědělské kooperativizace, řada lidí se ji snažila zdiskreditovat. Někteří se ptali, jak bychom mohli kooperativizovat zemědělství, když byl náš průmysl zdevastován, a tvrdili, že evropské země s

rozvinutým průmyslem ještě neprovedly plnou zemědělskou kooperativizaci. Protože flunkeyisté ochotně přijímali to, co říkali lidé z velkých zemí, vyvrátil jsem jejich argument slovy Lenina. Lenin řekl, že komunální ekonomika založená prostým sloučením rolnických pozemků a zemědělských nástrojů bude nadřazena soukromé ekonomice. Řekl jsem tedy, že politika zemědělské kooperativizace naší strany je v souladu s leninismem a má splňovat požadavky naší konkrétní situace. Ptal jsem se jich, jak je možné, že zemědělská kooperativizace po industrializaci je jediná správná cesta. Nakonec uznali, že náš pohled byl správný.

V té době byly poměry našich rolníků vlastně takové, že nebyli schopni přežít, pokud nespojili své úsilí kooperativizací. Válka zdevastovala zemědělství a rolníci měli nedostatek tažného dobytka a zemědělského nářadí. To platilo i o bohatých sedlácích. V této souvislosti jsme zajistili, aby rolníci organizovali družstva na principu dobrovolného členství a řídili je společným úsilím. My Korejci v podstatě rádi spojujeme své úsilí a pomáháme si. Tradičně mají našinci dobré zvyky. Pokud má například sused svatbu, celá vesnice nabízí rodině příspěvky a různé další druhy pomoci a vyzývá je, aby jim poblahopřáli a strávili s nimi příjemný čas. V poválečných letech u nás moderních zemědělských strojů mnoho nebylo. Zemědělství jsme ale dokázali združit docela hladce v krátké době, protože život si to naléhavě vyžadoval a rolníci družstevní politiku aktivně podporovali.

Při navazování ekonomických vztahů s jinými zeměmi jsme důsledně odmítli flunkeyistické tendence a pevně jsme se drželi nezávislého postoje.

Netolerujeme žádné vztahy, které by mohly vést k naší ekonomické závislosti na jiných zemích. Navázali jsme a rozvíjeli jsme s nimi hospodářské styky na zásadě důsledné obrany národního hospodářství, na zásadě naprosté rovnosti. V našem obchodu s vyspělými socialistickými zeměmi jsme dbali na to, abychom jim dávali suroviny, které potřebují, až když nám dají ty,

kteřé potřebujeme my, a že jejich stroje kupujeme jen za podmínky, že oni kupují naše. Pokud by tento princip nebyl zachován v našich ekonomických vztazích s vyspělými zeměmi, kdy naše technologie ještě není příliš rozvinutá, museli bychom jim nadále dodávat suroviny a nakupovat vyrobené zboží. To by skončilo tím, že by v naší zemi zůstaly jen prázdné hory poseté dírami. Takové hory nemůžeme předat našim potomkům, že?

Tvrďe jsme pracovali na tom, abychom nebyli ekonomicky podřízeni jiné zemi, tedy abychom byli v ekonomice soběstační. Pokud lidé nedosáhnou ekonomické nezávislosti budováním nezávislého národního hospodářství, nemohou doufat, že pozdvihnou vnější autoritu své země a budou mít slovo na mezinárodní scéně. Protože jsme prováděli samostatnou politiku v oblasti hospodářské výstavby a budovali samostatné národní hospodářství, nikdo se neodvažuje na nás tlačit.

V minulosti bylo uctívání velmocí nejzřetelnější v oblasti literatury a umění a my jsme proti tomu vedli rozhodný boj.

Někteří ze spisovatelů a umělců uctívali evropskou literaturu a umění a produkovali díla, která se Korejcům nelíbila ani jim nebyla srozumitelná. Kdysi byli básníci, kteří uctívali Puškina, a hudebníci, kteří zbožňovali Čajkovského. Při tvorbě opery ji tito lidé vzorovali podle italských. Flunkeyismus byl tak nekontrolovatelný, že někteří umělci místo našich krásných hor a řek kreslili cizí krajiny.

Během války za osvobození vlasti jsem navštívil nemocnici, kde jsem našel obrázek sibiřské krajiny. Bylo na něm vidět medvěda, který se plazil po zasněžené zemi pod velkým stromem. Takže jsem dotyčné lidi ostře kritizoval. Řekl jsem jim: „Existuje mnoho známých hor, jako je Mts. Kumgang a Myohyang. Proč jste místo krásné korejské krajiny pověsil takový obrázek? K čemu je dobré pověsit takový obraz při vzdělávání našich lidí?“

Korejci mají skvělou kulturu a *ri* dlouhou dobu! v budoucnu budou žít v naší krásné vlasti.

Nemohou žít na Sibiři ani v Evropě. Naše literatura a umění by

proto měly v každém případě sloužit výchově našeho lidu ve vlasteneckém duchu. Internacionalismus nemůže existovat bez patriotismu. Kdo nemiluje svou vlastní zemi, nemůže být věrný internacionalismu. Korejci nemají rádi evropská umělecká díla. Nechtějí vidět umělecká díla, která se jim nelíbí. Nepotřebujeme díla, která se Korejcům nelíbí a která nejsou v souladu s jejich národním cítěním. Proto jsem definoval literaturu a umění socialistického realismu jako národní formálně a socialistické co do obsahu.

Boj proti flunkeyismu jsme vedli pomocí ideologického boje, teoretického boje za vykořenění flunkeyistických myšlenek, které zůstaly v myslích lidí. Dlouholetým bojem proti flunkeyismu se nám ho podařilo zcela vymýtit a udržet si nezávislost ve všech sférách revoluce a výstavby.

V našich pokusech vyřešit otázku národního znovusjednocení se musíme důrazně postavit proti tendenci flunkeyismu spoléhat se na cizince, spíše než věřit v sílu našeho vlastního národa. Musíme zemi nezávisle sjednotit společným úsilím korejského národa.

Za druhé, velká národní jednota by měla být podporována překonáním rozdílů v ideálech, ideálech a systémech.

Otázka znovusjednocení naší země není otázkou, kdo má nad kým převahu. Jde o dosažení jednoty národa, který byl rozdělen vnější silou, a dosažení národní suverenity. Pro znovusjednocení země je proto nezbytné vycházet ze snah o dosažení jednoty mezi severem a jihem a podporovat velkou národní jednotu.

Aby to bylo možné prosadit, musí sever a jih překonat své myšlenky a systémy a zdržet se vzájemné nepřátelské politiky.

V současné době existují v obou částech naší země různé představy a systémy. V této situaci by se sever a jih neměly pokoušet navzájem vnucovat své myšlenky a systémy. Nemáme v úmyslu vnutit jižní Koreji socialistický systém a komunistickou ideologii. Ani jihokorejské úřady by neměly trvat na „znovusjednocení vítězstvím nad komunismem“, ani požadovat, abychom se vzdali komunismu. Jinými slovy, měli by odhodit svá

„antikomunistická“ hesla.

Sever a jih by měly odhodit nepřátelskou politiku, která brání jednotě, a spojit své úsilí o nalezení společné řeči. Pokud se obě strany nebudou snažit najít společnou řeč, ale oponovat druhé straně a hádat se o věcech minulosti ve snaze ospravedlnit se, propast mezi oběma stranami se bude zvětšovat a prohlubovat a znovusjednocení země bude stále zdržováno. dále. To by byl těžký zločin proti zemi a národu.

Podle našeho názoru je docela dobře možné najít společnou řeč, pokud sever a jih spolupracují a zakládají si na upřímné touze po jednotě. Tvrdě jsme pracovali na objevení tohoto společného základu, abychom urychlili znovusjednocení země.

V poslední době jihokorejské úřady hovoří o „svépomoci“, „soběstačnosti“ a „sebeobraně“. Domníváme se, že je zde možné najít některé společné faktory. Myslíme si, že jejich „svépomoc“, „soběstačnost“ a „sebeobrana“ mohou mít některé body společné s nezávislou politikou naší strany a vlády republiky. Znovusjednocení země bude urychleno, pokud sever a jih jeden po druhém zjistí, jaké společné základy mezi nimi existují, a na tomto základě dosáhnou své jednoty.

K dosažení velké jednoty národa je důležité odstranit nedorozumění a nedůvěru mezi severem a jihem. Naše země je tak dlouho rozdělená, že existuje řada bodů, ve kterých se sever a jih od sebe liší a vzájemně si nerozumí a nedůvěřují. Dokud si obě strany nerozumí a nedůvěřují si, nemůže existovat skutečná národní jednota. Rodinu nelze vytvořit bez hluboké důvěry mezi manželem a manželkou. I v případě manželů, pokud si navzájem nedůvěřují, nemohou spolu žít a z dlouhodobého hlediska se budou muset rozvést. Sever a jih by se měly snažit odstranit vzájemné nedorozumění a nedůvěru.

Za tímto účelem by se úřady a mnoho osobností obou částí země měly často vzájemně kontaktovat a vést dialogy v dobré víře. Pokud se sejdou a proberou jakékoli záležitosti upřímně a

vážně, odstraní se nedorozumění a prohloubí se vzájemná důvěra.

Prostřednictvím našeho dialogu s vámi při této příležitosti již bylo nedorozumění mezi severem a jihem do značné míry zmírněno. Dialog mezi severem a jihem měl být veden dříve.

Mysleli jsme si, že jihokorejské úřady budou lokaji amerického imperialismu a japonského militarismu a zaprodají zemi. Ale říkáte, že to tak nikdy nebude. Také říkáte, že jihokorejské úřady nepřivedou znovu japonské militaristy do Jižní Koreje, ani neprodají zemi jako lokajové Spojených států a Japonska, a znovu a znovu nás žádají, abychom tomu věřili. Takže vám můžeme věřit a odstranit naši minulou nedůvěru.

Jihokorejské úřady tvrdí, že mají mylnou představu, že „napadneme jih“ a „zkomunizujeme“ Jižní Koreu. Ale nemáme v úmyslu

tyto věci dělat. Při mnoha příležitostech jsme prohlásili, že nemáme v úmyslu „napadnout jih“. Dnes vám to znovu potvrzujeme. Pokud jde o „komunizaci“, nemáme v úmyslu „komunizovat“ Jižní Koreu a ani by nemohla být „komunizována“, i kdybychom se o to snažili. Proto si myslím, že nyní můžete rozptýlit nedorozumění, které jste měli kvůli údajné „invazi na jih“ a „komunizaci“. Pokud tímto způsobem odstraníme naše nedorozumění a prohloubíme důvěru prostřednictvím kontaktů a dialogů, budeme schopni dosáhnout velké národní jednoty bez ohledu na rozdíly v představách a ideálech, systémech a náboženském přesvědčení.

Dalším důležitým faktorem pro dosažení velké národní jednoty je, že sever a jih by se měly zdržet vzájemného zneužívání a pomlouvání.

K dosažení jednoty a spolupráce by se obě strany měly navzájem respektovat, spíše než se uchýlovat ke zneužívání a pomlouvám. Pokud se budou i nadále navzájem zneužívat a pomlouvat jako nyní, sever a jih se nedostanou k sobě, ale místo toho se propast rozšíří. Proto by se měli nejprve přestat vzájemně zneužívat a pomlouvat.

Dosažení hospodářské spolupráce mezi severem a jihem je také velmi důležité pro dosažení velké národní jednoty. Severní polovina republiky je bohatá na přírodní zdroje a má rozvinutý těžký průmysl. Jižní Korea má některé základy lehkého průmyslu z minulosti. Pokud budou sever a jih uskutečňovat hospodářskou spolupráci a vzájemně si vycházet vstříc, budou moci lépe řešit okamžité ekonomické problémy a rychle rozvíjet národní hospodářství vlastním úsilím bez zavádění zahraničního kapitálu. Pokud se národní hospodářství rozvine prostřednictvím spolupráce sever-jih, bude na tom náš národ lépe než Japonsko nebo jakékoli jiné země, o kterých se říká, že jsou rozvinuté.

Sever a jih by měly postupovat společně i ve vnějších vztazích. Jen tak budeme schopni demonstrovat jednotu našeho národa.

Domníváme se, že sever a jih budou schopny prosazovat velkou národní jednotu navzdory rozdílům ve svých ideách a systémech, politických názorech a náboženském přesvědčení, pokud všichni zaujmou vlastenecký postoj a postaví se za národní znovusjednocení. V současnosti jsou i ty země a národy, které mají odlišné představy a systémy, přátelské a dobře spolu vycházejí. A není důvod, proč by rozdíly v představách a systémech měly bránit našemu národu, který je stejné krve, ve sjednocení a spolupráci.

Ať už někdo věří v komunismus, nacionalismus nebo kapitalismus, nesmí být překážkou velké národní jednoty. Nejsme proti nacionalistům a kapitalistům v Jižní Koreji. Většina jihokorejských kapitalistů jsou národní kapitalisté. Prosazujeme politiku ochrany národních kapitalistů. V zájmu národního znovusjednocení se sjednotíme a budeme spolupracovat s lidmi ze všech prostředí v Jižní Koreji, včetně nacionalistů a národních kapitalistů.

Za třetí, národního sjednocení by mělo být dosaženo mírovými prostředky bez použití zbraní.

Sever a jih, jeden a tentýž národ, nesmí proti sobě bojovat. Musíme znovu sjednotit rozdělenou zemi mírovou cestou. Pokud mírové znovusjednocení selže a v Koreji vypukne další válka, náš

národ utrpí katastrofy.

V současnosti chtějí velmoci světa vycházet spolu dobře a zdržet se hádek. Před časem navštívil Čínu americký prezident Nixon a řekl, že by bylo žádoucí zdržet se vzájemných hádek a zachovat mír po dobu jedné generace. Poté, co si prohlédl Velkou čínskou zeď, dokonce řekl, že žádná bariéra by neměla lidi světa rozdělovat. Ve společném prohlášení Číny, zveřejněném Spojenými státy v důsledku Nixonovy návštěvy Číny, Spojené státy schválily pět principů míru, které dosud odmítaly uznat. Je dobře, že Spojené státy schválily tyto zásady. Netřeba dodávat, že si budeme muset počkat a uvidíme, jak Američané svá slova provedou v činy.častěji vracejí ke svým slovům. Není tedy jasné, zda Nixon v Číně mluvil upřímně nebo ne.

V komentáři k Nixonově cestě do Číny napsal náš *Rodong Sinmun* . „Jestliže Nixonova slova pronesená po inspekci Velké zdi jsou vážná, proč se nesnaží odstranit vojenskou demarkační linii, která vede přes centrální část naší země, a stáhnout americké vojáky, kteří se chlubí kolem a nosí ocelové přilby s? vepsané "MP"?" Myslím, že tento komentář je platný.

V dnešní době se velké mocnosti světa snaží zdržet se hádek a vycházet spolu harmonicky. Proč by pak měl jeden a tentýž národ vypadnout sám se sebou? Jako stejný národ se mezi sebou nesmíme hádat. Musíme znovu sjednotit zemi mírovými prostředky.

Má-li být země znovu sjednocena mírovou cestou bez konfliktu mezi severem a jihem, je nutné v první řadě zredukovat armády obou stran. Při několika příležitostech jsem ve svých otevřených projevech řekl, že armády severu a jihu by měly být značně zredukovány.

Redukce armád je způsob, jak zmírnit napětí mezi oběma stranami a snížit vojenskou zátěž. Současná vojenská břemena obou stran jsou velmi těžká.

Musíme spolupracovat na odstranění vojenské demarkační linie,

kteřá rozděluje naši zemi na sever a jih. Nebezpečí války nelze odstranit v současné situaci, kdy se přes vojenskou demarkační linii střetávají velké ozbrojené síly obou stran. V takové situaci, pokud velitel pluku nebo divize rozmístěných v prostoru podél této demarkační čáry omylem zahájí palbu na nějakém místě, začnou si obě strany vyměňovat palbu a to může vést k válce. To je velmi nebezpečné.

Pokud v budoucnu sever a jih poskytnou záruky proti použití ozbrojených sil mezi sebou prostřednictvím upřímných konzultací a uvedou to do praxe, jejich vojenská technika a personál rozmístěný v oblastech na vojenské demarkační linii se stanou nepotřebnými a linie samotná lze eliminovat.

V současnosti sever a jih tvrdí, že jejich armády slouží k sebeobraně. Neměli by však podnikat proti sobě „sebeobranu“. Musí spolupracovat, aby se ubránili cizí invazi.

Obrana naší republiky je vždy míněna proti cizí agresi proti našemu národu. Nikdy nebudeme tolerovat agresi vnějších sil proti naší zemi a lidem.

Když američtí imperialisté poslali svou ozbrojenou špionážní loď Pueblo do teritoriálních vod naší republiky, námořní síly naší lidové armády ji dobyly. Bylo to legitimní opatření sebeobrany naší lidové armády, jejímž posláním je bránit svou zemi. Ale místo toho, aby se nám Američané omluvili, pohrozili nám tím, že přivedou velké síly včetně letadlové lodi Enterprise do Východního moře. Bylo to flagrantní porušení a vážná výzva k suverenitě našeho národa. Nepodlehli jsme hrozbě a tlaku Američanů. Pokusili se rozpoutat válku mobilizací velkých sil, takže jsme se pevně rozhodli proti nim bojovat. Když viděli, že jsme nepodlehli jejich hrozbě a tlaku, upustili od zahájení války a utekli. Kdyby v té době rozpoutali válku, náš národ by prošel další válkou a úřady severu a jihu by se nemohly sejít a nepromluvit si v míru, jako je tato dnes.

Pokud do naší země v budoucnu vtrhnou nějakí cizinci, musí se sever a jih spojit a vetřelce odrazit. Když všichni korejští lidé spojí

své síly, jistě rozdrtí každého agresora.

Musíme společným úsilím odstranit vojenskou konfrontaci a zmírnit napětí mezi severem a jihem, abychom mohli zabránit další válce v Koreji a dosáhnout mírového znovusjednocení země.

Prostřednictvím nedávných rozhovorů jsme našli důležité společné základy mezi severem a jihem a dosáhli dohody ohledně nejdůležitějších problémů.

Tři principy realizace nezávislého znovusjednocení bez vnějších zásahů, dosažení velké národní jednoty překonáním rozdílů v ideálech, ideálech a systémech a znovusjednocení rozdělené země mírovými prostředky bez použití ozbrojených sil, jsou výchozím bodem a základem řešení naší otázky znovusjednocení.

Souhlasili jste s vyřešením otázky znovusjednocení na třech principech a říkáte, že s tím budou souhlasit i nejvyšší orgány Jižní Koreje. Můžeme tedy říci, že jsme dosáhli úplné shody o třech principech národního znovusjednocení.

Jsem velmi potěšen, že se během našich dnešních rozhovorů mezi severem a jihem dohodly tři zásady národního znovusjednocení.

Tři principy národního znovusjednocení, na kterých se sever a jih dohodly prostřednictvím společných konzultací, jsou naprosto spravedlivé principy, které umožní našemu národu vyřešit otázku znovusjednocení v souladu s jeho aspiracemi a požadavky. Musíme znovu sjednotit naši zemi na těchto třech principech. Slíbili jste, že je budete brát jako základ pro své budoucí činy. Pokud tak učiníte, mohou být úspěšně vyřešeny i další problémy týkající se řešení otázky znovusjednocení a znovusjednocení našeho národa bude dosaženo brzy.

Nyní, když byly dohodnuty základní principy znovusjednocení, musíme najít konkrétní způsoby, jak je uvést do praxe, abychom sjednotili celý národ a znovu sjednotili naši zemi. Při hledání konkrétních způsobů národního znovusjednocení musíme vždy vycházet ze tří zásad. Když sever a jih věc pečlivě a upřímně konzultují na základě tří principů nezávislosti, velké národní

jednoty a mírového znovusjednocení, budou moci najít úspěšnou cestu ke znovusjednocení.

Abychom našli rozumnou cestu k nezávislému a mírovému znovusjednocení země, musíme rozvinout další politické konzultace mezi severem a jihem a aktivněji udržovat kontakty a dialogy.

Myslím, že politické konzultace již začaly prostřednictvím setkání a rozhovorů konaných při této příležitosti mezi vysokými představiteli severu a jihu. Poté, co byly zahájeny politické konzultace mezi severem a jihem, musíme je rozvíjet tak, aby přinesly dobré ovoce.

Přijel jste do Pchjongjangu jako první, takže bych rád na oplátku poslal naše zástupce do Soulu. Myslím si, že pokud vzroste vzájemná důvěra a uzrají různé podmínky v procesu častých návštěv představitelů ze severu a jihu, budou možná i vrcholná jednání.

V budoucnu si představitelé severu a jihu musí vyměňovat časté návštěvy a vést mnoho rozhovorů. Nedorozumění a nedůvěru vzniklé mezi severem a jihem během téměř 30 let trvajících rozdělání po osvobození nelze odstranit jedním či dvěma kontakty a dialogy. Jedna nebo dvě setkání a konzultace nebudou stačit k nalezení všech konkrétních cest k řešení otázky znovusjednocení. Prostřednictvím těchto rozhovorů jsme vyřešili základní problémy, na kterých si sever a jih vzájemně nerozuměli a našli důležité společné základy, ale mnoho problémů je ještě třeba vyřešit, aby se země znovu sjednotila. Tyto problémy lze vyřešit pouze častými kontakty a upřímnými konzultacemi mezi zástupci obou stran.

Při jednáních a konzultacích mezi severem a jihem musí být prodiskutovány body vzájemného nedorozumění a všechny další problémy týkající se národního znovusjednocení. Jakékoli nesouhlasné názory musí být otevřeny k diskusi. Pokud jsou ponechány pro sebe, rozdíly nelze vyřešit. Jakékoli nedorozumění, byť bezvýznamné, je třeba otevřeně projednat a neprodleně vyřešit.

Jednání sever-jih musí vycházet z principu prohlubování vzájemného porozumění, hledání společných bodů a zvyšování jejich jednoty. Naši a vaši zástupci mohou při hledání cesty k národnímu sjednocení prosazovat různé názory. Mohou tedy argumentovat správností svých vlastních názorů. Argumenty by však měly být vždy určeny k nalezení společných základů a dosažení jednoty a znovusjednocení, nikoli k rozdělení.

Domnívám se, že je rozumné zorganizovat a provozovat smíšenou komisi sever-jih nebo podobně, abychom správně koordinovali vztahy mezi severem a jihem a úspěšně řešili různé problémy týkající se znovusjednocení země.

Koordinační práce by měla být vedena v praxi organizováním společné komise. Pokud se budou konat pouze všeobecné rozhovory, nelze dosáhnout velkého pokroku v nastolení národní jednoty a znovusjednocení.

Smíšené komisi mohou spolupředsedat osoby s vysokými pravomocemi jmenované příslušnými orgány severu a jihu a může se skládat z nezbytných členů. Let mezi Pchjongjangem a Soulem trvá jen málo času. Takže komise může být řízena tak, že vy přijedete do Pchjongjangu a naši lidé do Soulu.

Jakmile bude společná komise vytvořena, bude muset vyřešit mnoho problémů. Měla by rychle projednat a vyřešit různé problémy vyplývající ze vztahů mezi severem a jihem, včetně problému, kdy se jedna strana zdrží pomlouvání druhé strany, a problému předcházení vojenským konfliktům. Ve společné komisi by jedna strana neměla vnucovat svou vůli druhé; vznesené problémy by měly být vážně prodiskutovány, dokud nebude dosaženo vzájemného porozumění, aby bylo dosaženo souladu s účelem jednoty.

Mezi Pchjongjangem a Soulem může být zavedena přímá telefonní linka, pomocí které lze kdykoli diskutovat o problémech. Vyskytne-li se byť jen drobný problém, který může bránit národnímu sjednocení nebo způsobit nedorozumění mezi oběma stranami, je nutné jej ihned telefonicky řešit, probrat a urychleně

vyřešit.

Tři principy národního znovusjednocení, na kterých se tentokrát dohodly sever a jih, slouží jako program znovusjednocení, který má být uveden v platnost společně celým korejským národem. Myslím, že je dobrý nápad tyto tři principy zveřejnit, aby je znal celý korejský lid a světový lid.

Zveřejnění tří principů národního sjednocení je dobré jak pro vzdělání našeho lidu, tak pro demonstraci jednoty korejského národa světu. Pokud zveřejníme program znovusjednocení dohodnutý mezi severem a jihem, všichni krajané doma i v zahraničí budou mít názorový konsenzus, vědomí si toho, že se chystáme znovu sjednotit rozdělenou zemi nezávisle a pokojně na principu velké národní jednoty a všichni části lidí z toho budou čerpat velké povzbuzení. Když zveřejníme společný program znovusjednocení národa, světový lid bude vědět, že korejský lid je velký sjednocený národ a zahraniční síly, které jsou proti znovusjednocení naší země, jasně pochopí, že nikdy nebudou moci korejský národ trvale rozdělit. Jakkoli se mohou snažit.

Pokud jde o to, kdy a jak bychom měli zveřejnit tři principy národního znovusjednocení, mělo by to být projednáno v průběhu nadcházejícího dialogu. Myslím, že bude stačit to zveřejnit, až bude dosaženo dohody na dalším setkání delegátů obou stran poté, co se záležitostí po vašem návratu do Soulu ujmuou jihokorejské úřady.

Protože jste si dal tu práci a přijel do Pchjongjangu, měl byste zůstat ještě jeden den a promluvit si s našimi úředníky.

Vaše návštěva u nás je vlastenecký počín. Člověk by měl být patriot, ne quisling. Člověk by měl dělat věci, které jsou prospěšné jeho zemi a lidem, i když žije jen jeden den. Jen takový život je slavný a hodnotný.

Můžeme říci, že současná severojižní jednání byla úspěšná. Doufám, že odted' budete do Pchjongčchangu přijíždět často.

[Korean Friendship Association](#)

www.korea-dpr.com